

Đêm qua nghe một tiếng gì bên cũ nói là anh đang tìm hỏi thăm tin tức của tôi.

Tôi biết hỏi cảm xúc... Đã 20 năm không gặp, anh vẫn nhớ tôi sao? Anh và tôi đã cách xa đôi bên biển Thái Bình. Tôi vẫn nhớ con đường nhỏ và dáng anh lúc tôi đi dưới bóng trăng... Anh nghĩ gì khi vẫn trăng năm cũ vẫn chửa mờ, mà bóng người xa đã biến mất dưới chân mây? Tôi thèm mong có ngày gặp lại anh - đây- trong không- khí mới. Và anh, anh có nhớ ngày ấy?

Ngày đó, tôi sẽ đến phi trường đón anh. Tôi sẽ là tôi của thuở nào, vẫn giữ gìn đi, đến sẽ trong mắt anh, nhớ ngửi cũng... già hơn xưa lắm!

Tôi sẽ đón anh, không có hoa hồng hay bong bóng, nhưng sẽ bắt tay anh thật chặt, mong anh đến xò - sờ thật do! Tôi sẽ đón anh trong tình bên ngày xưa, thuở đôi bên nhớ còn chung một mái trường.

Trên chuyến xe về nhà, anh sẽ thấy đường phố Mới thật huy - hoàng, với biết bao xa lộ rộng lớn. Anh thấy tôi lái xe không thạo lắm, phải không? Anh có nhớ ngày xưa, anh nói nếu tôi ra khỏi phố - vì khu phố quê mình mà không biết lái, thì anh sẽ... công tôi đi khắp chỗ một vòng! Anh còn nhớ không? (Tôi biết ý anh nói rằng "tôi quá nhút nhát", rằng "tôi sẽ ngượng trong khi ở "khuê - môn bắt xuýt"!). Bây giờ, tôi đã đi xa, thật xa hơn khu phố quê mình (mà vẫn biết đường về nhà đấy nhé!); vậy anh có dám công tôi đi một vòng nhớ ngày xưa đã nói không? (Nói đùa cho vui với anh thôi!)

Anh có biết rằng thời gian đã thay đổi tôi rất nhiều. Tôi bây giờ đáng tiếu tu thế, tôi bây giờ chơi với đời. Tôi có thể lái xe một mình dong ruổi trên đường xa. Tôi chẳng sợ hãi khi biết lái cẩu. Tôi đến rồi, tôi - tin hẳn, không còn là cô bé chột biết nép bên cha, bên mẹ như thuở nào.

Anh sẽ ăn bữa cơm đầu tiên ở nhà do tôi nấu. Anh sẽ ngạc - nhiên lắm vì anh không ngờ tôi đã biết nấu nướng khá hơn xưa?!

Chúng ta sẽ hàn - huyên trong không - khí ấm cúng của gia - đình, Tôi biết mọi người sẽ thích

suốt đêm đã thăm hỏi, ôn chuyện đời, và dặn răn, thắp đèn y thắp tắt sáng hôm sau.

Anh sẽ choàng khăn trong tiếng chim ríu-rít bên hiên nhà. Ngoài sân, cánh hoa hồng khoe sắc dưới ban mai, bên căn nhà nàng Mơ u - Đón lòng-lý.

Anh sẽ thấy những bông Penses tím nở trong vườn. Đó là loài hoa mà thuở nào anh ép tiếng tôi trong trang giấy học trò.

Tôi sẽ lấy mấy ngày phép, để đưa anh đi một vòng thành phố. Mong là anh đừng đây vào mùa hè để không phải co-ro vì cái lạnh mùa đông.

Dòng sông Mississippi uốn lượn qua thành phố, với những chiếc cầu đổ ập đổ bờ ngang. Tuy không bát - ngát như đôi bờ sông Hudson của quê mình, những dòng sông này vẫn mang nhiều cảnh sắc hữu tình với muôn cây xanh lá trong mùa hè và rực - rực lá vàng khi thu đến.

Anh sẽ thấy hoa nở khắp nơi. Những người dân ở đây yêu hoa lắm. Mùa hè miền Bắc Mỹ này thật nhộn nhịp, nên mọi người quý tiếng ngày nắng ấm. Ai cũng cố gắng tìm cho nhà của mình bông nhiều loài hoa. Tôi sẽ đưa anh đi thăm "Vườn Hoa Hồng" và Green House trong nhà công - viên lớn. Ở đó, hoa muôn màu, muôn vẻ, như một vườn thơ mộng - uyển chuyển của vua chúa thời xưa.

Chúng ta sẽ lên đồi thông, nghe tiếng lá rì rào, và ngắm ánh nắng vàng rực rỡ lúc chiều tà. Nhìn về phía xa, dưới chân đồi, một hồ xanh gợn sóng lấp lánh. Gió mát man, với với những vì sao. Tiếng trẻ con reo cười, ríu rít trong sân chơi công viên. Anh sẽ cảm nhận không khí thanh bình, êm - ả đây.

Chúng ta sẽ dạo chân bên thác nước, nghe tiếng suối róc rách hòa với tiếng chim gọi bầy. Đây chiếc cầu đá bắc ngang con suối nhỏ. Cảnh liêu trong những chiều với ng-vườn trên vai. Anh sẽ có khoảnh khắc thoát tục, bỏ sau lưng đám bụi hồng trần.

Chúng ta sẽ cùng "ôn c , tri tân", k cho nhau nghe nh ng thắng- tr m su t hai m i năm cũ.

đây, cu c s ng đã khác x a. R i quê - h ng, tôi nh con cá nh sông v n mình ra bi n l n. Tôi đã có ph n nào "t - do, đ c - l p, và bình - đ ng" cho b n thân tôi. Gi hai mái đ u xanh đã đ m b c. Chúng ta còn i gì ngoài tình b n ? Đã bao năm v t đ i, sao đ i. ..nh ng k - ni m ngày x a v n s ng mãi trong tôi. Dù bi t r ng nay đ ng đ i hai l i r , nh ng v i tôi tình b n v n nh x a.

Đêm nay trăng lung linh, e - th n tr c đèn thành ph . Chúng ta hãy cùng d o quanh h mà ng m bóng trăng lên.

Tôi nh trăng năm nào n i quê cũ l ng - l ng gi a tr i cao. Ánh trăng bàng- b c, soi bóng trên sông. Gió đ a nhe mùi hoa lan th m ngát. Tôi nh m t anh bu n, m màng nhìn kho ng h - vô...l ng im không nói. Ch có ti ng sóng c a dòng H u Giang v nhe ven b . Ch có làn gió lùa qua khung c a m r ng nhà tôi. Anh ng i đó, v n ch ng i ngay c a h ng ra m t tr ng-giang_ luôn luôn_ m i l n anh đ n.

Tình yêu học trò ngày x a sao thanh khi t quá. Ch ng có n hôn, ch ng l i m t ngọt, ch ng có m t ngày đi ch i dung dăng, dung d b n nhau... Ch có ánh m t anh nhìn len lén, ch dám đ n nhà đ trao sách v cho tôi r i anh l i quay v .

Trăng v n là trăng c a thu nào,

V n đùa sông H u sóng lao- xao ?

V n t ng - t bóng ng i con gái,

V n nh c th m x a chuy n đ i trao ?

Giấc nhà đã thay giấc ngủ, đổi chỗ. Anh có khi nào đứng chân ghé lại dù chỉ là khoảnh khắc để tìm chút dãi - hân hoan ngày xưa?

Bây giờ, ít nhiều chúng ta cũng đứng ở thế không khí thế - do hoàn cảnh. Chúng ta có thể lang-thang suốt ngày trong những khu phố trí muôn màu, muôn vẻ ở đây, hay trong những khu buôn - bán sầm-uất.

Xa khỏi trung-tâm thành phố là đứng lúa mì bát - ngát, hay ruộng bắp xa tít chân trời. Anh cũng sẽ thấy nhiều khu công - nghiệp to lớn của Mỹ, nơi mang lại nhiều công ăn, việc làm cho dân chúng.

Anh sẽ đi qua nhiều trường học, một bãi cỏ - hiên của trường học trống - lại. Ngồi trên ghế trường học để - học không phải là một trường học xa vời cho những đứa trẻ mà cha mẹ có mặt thu nhập thấp ở đây.

Những ngày xưa, chúng ta đã trải qua những năm tháng vui đùa bên trang sách ở VN. Và sau đó, những người dân miền Nam VN bắt đầu sống trong cái gọi là "chợ đêm mới". Gia đình tôi khi sống trong chợ - đó "học tài, thi lý -lịch" đó. Thời đau lòng, và mẹ đã mai thay cho sự đổi đời. Cộng sản Thái Bình Dương đã cho tôi và thế-hệ con cái của tôi thoát khỏi cái ác mênh mông đó.

Khi đến đây, với quy tắc tâm làm lợi cuộc đời, tôi đã vẽ ra học, vẽ ra làm, quên quên nhiều năm để vẽ lên được một chút. Tôi vẽ nên cho hài lòng lắm với kết quả hiện tại, nhưng dù sao tôi đã cố gắng bằng hết sức của mình rồi...

Ở đây, tuy việc học là vô- tận, không ai phân biệt đâu bậc vẽ vẽ đâu xanh, tuy lòng tôi còn nhiều cao - vọng, những hoàn - cảnh, sức - khoẻ đã không cho phép tôi theo- hiên mới - ở đây ngày xưa. Sóng trường - giang, sóng sau dòng sông trường. Tôi đành đem cao vọng của mình gói gém vào đứa con thơ.

Thời gian không đứng lại, thời gian thoát đã trôi mùa thu. Tôi sẽ cùng anh đi qua các ngã đường để nhìn thành phố huy hoàng trong màu lá đỏ, vàng. Gió thổi, mây bay, lá rơi lả tả trong công viên. Lá rơi ngổn ngang bên bờ suối... Rồi rác rưởi đây, hoa cúc - trong những bãi cánh rực rỡ đang

Mai này anh trở lại quê nhà, kết - thúc chuyến đi mang đầy ý - nghĩa. Anh sẽ mang theo hình ảnh ngờii bạn ngày xưa. Anh sẽ mang về quê hương một cái nhìn mới về cuộc đời, về lối sống này. Anh sẽ thấy "tôi do" tôi có ý nghĩa trong đời sống của mọi người.

"Không ai có thể tìm hai lọn trên mặt dòng sông" vì nấc sông luôn chảy. Nhưng anh có thể trở lại đây để ngắm thành phố huy-hoàng trong ánh chiều tà. Mong rằng chuyến đi sẽ mang lại cho anh những niềm vui, niềm an - ủi dù không gian và thời gian đã làm chúng ta cách xa nhau.

Tôi biết đây chỉ là một giấc mơ rất... xa vời. Tôi chỉ hy vọng quê hương bước vào giai đoạn mới, mang lại tự do, bình đẳng cho mọi người, và mang lại cho anh cơ hội để ở đây dù chỉ để tìm thăm bạn cũ. Mong lắm thay!